

**A Kaposvári Törvényszék
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: 2.Gf.21.265/2021/9.
A tanács tagjai: dr. Horváth M. Csaba a tanács elnöke
dr. Varga Rita előadó bíró
dr. Szabados Tamás bíró
A felperes: AxFina Hungary Zrt.
6723 Szeged, Római körút 21.
A felperes képviselője: [REDACTED] ügyvéd
[REDACTED]
Az alperesek: [REDACTED] I.r.
[REDACTED] II.r.
[REDACTED]
Az I.r. alperes képviselője: [REDACTED] felszámoló
[REDACTED]
A II.r. alperes képviselője: Csuka Ügyvédi Iroda
ügyintéző dr. Csuka Zoltán Pál ügyvéd
7400 Kaposvár, Németh István fasor 47. III/14.
A per tárgya: devizakölcsön
A fellebbezést benyújtó fél: felperes
Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fonyódi Járásbíróság
27.G.20.053/2021/15/II.

Rendelkező rész

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek, mint együttes jogosultaknak [REDACTED] Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes jogelődje, a Lombard Finanszírozási Zrt. és az I.r. alperes között 2007. június 19. napján [REDACTED]007 szám alatt egyedi kölcsönszerződés, valamint opciós és adásvételi szerződés jött létre.

A szerződés tárgya a Borongics Kft. mint szállító által szállított Suzuki SX4 1.6 GS4WB típusú gépjármű volt. A gépjármű finanszírozását részben felperes végezte a felek közti kölcsönszerződés alapján.

Az egyedi kölcsönszerződésben rögzítésre került a kölcsön összege, amely 4.310.000,- Ft volt, továbbá a törlesztőrészek száma, a törlesztőrészek összege és az első törlesztés hónapja. A felek a szerződésben 120 havi törlesztőrészletben, a havi törlesztőrészlet összegében, 52.322,- Ft-ban, állapodtak meg. Az első törlesztőrészlet 2007. június 25. napján, majd a havi részlet minden hónap 25. napján volt esedékes.

A szerződésben a felek rögzítették a mértékadó devizanemet, ami svájci frank volt, a szerződés pedig havi fix konstrukciójú volt. A szerződés meghatározta a THM összegét is 9,06%-ban, továbbá rögzítették az összes törlesztőrészlet összegét 6.278.640,- Ft-ban.

- [2] Az egyedi kölcsönszerződés részét képezte az Üzletszabályzat is, amely a kamat, a mértékadó devizanem, a kalkulációs kamatláb, az árfolyam, a mértékadó árfolyam, a rendkívüli árfolyamesemény, továbbá a kamatváltozás definícióját rögzítette.
Az egyedi kölcsönszerződés aláírásával I.r. alperes mint kölcsönvevő elismerte, hogy az Üzletszabályzatban foglaltakat megismerte, azt megértette, azt magára nézve kötelezőnek elismerte.
- [3] 2007. július 2. napján II.r. alperes kötelezettséget vállalt készfizető kezesként az I.r. alperes által megkötött kölcsönszerződés szerződésszegése miatti felmondás esetére arra, hogy amennyiben a kölcsönbe vevő I.r. alperes a fizetési kötelezettségének az esedékességgkor nem vagy nem teljes mértékben tesz eleget, úgy II.r. alperes fog helyette a jogosultnak teljesíteni anélkül, hogy a kölcsönbe vevő és a hitelező közötti jogviszonyt vizsgálná.
- [4] Az I.r. alperes a szerződésben foglaltak szerint nem teljesített, több havi törlesztőrészlet tartozást halmozott fel, ezért a felperes jogelődje több felszólítást küldött az alpereseknek, akik a felszólítás ellenére a szerződés szerinti fizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget. A keletkezett hátralék miatt a felperesi jogelőd 2015. március 25. napjára a szerződést felmondta. A szerződés felmondásának napjáig esedékessé vált tartozást a felperes 459.289,- Ft-ban jelölte meg.
- [5] Az alperesek a felmondást követően sem teljesítették fennálló tartozásukat, ezért a felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte, amely ellen az alperesek ellentmondtak, így az eljárás perré alakult.
- [6] A felperes a kereseti kérelmében 4.542.291,- Ft tőke, 10.047,- Ft lejárt késedelmi kamat, valamint 4.157.898,- Ft után 2019. október 1. napjától esedékes kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket egyetemlegesen.
- [7] Az alperesek a kereseti kérelem elutasítását kérték, állították, hogy a peres felek között nem jött létre kölcsönszerződés, ha pedig a bíróság azt állapítaná meg, hogy a szerződés létrejött, úgy annak érvénytelenségére hivatkoztak. Állították, hogy a felek közötti szerződésben rögzített több szerződési feltétel is tisztességtelen kikötést tartalmaz. Így a mértékadó devizanem kikötésének tisztességtelenségét, valamint az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelenségét is állították. Vitatták az összegszerűségét is.

- [8] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesi kereset nem alapos, és ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen ██████████ Ft perköltséget.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletét az 1959. évi IV. törvény (továbbiakban rPtk.) 205. § (1) bekezdése és az rPtk. 209. § (1) és (2) bekezdésére, továbbá az rPtk. 209/A § (1) bekezdésére és az 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban rHpt.) 210. § (2) bekezdésére alapította. Megállapította azt, hogy a felek között deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, a felperesi jogelőd az alperesek által sem vitatottan a szállítónak, a Borongics Kft-nek a kölcsön összegét megfizette, míg I.r. alperes az általa kiválasztott gépjármű tulajdonába lépett, azaz a felek közötti szerződés egybehangzó akaratnyilvánítás alapján létrejött.
- [10] A bíróság vizsgálta az alperesek által állított érvénytelenségi okokat az elsőfokú eljárásban. Arra a megállapításra jutott, hogy önmagában a szerződésben kikötött svájci frank devizanemként történő kikötése nem tisztességtelen, az megfelel a felek közötti szerződés Általános Szerződési Feltételeinek.
- [11] Vizsgálta az egyedi kölcsönszerződésben rögzített egyedi feltételek alapján azt, hogy tisztességtelen-e a kölcsönszerződés azon szerződési kikötése, hogy a kamat meghatározását konkrétan az egyedi szerződés nem tartalmazza, a kamat mértéke csupán egyéb Általános Szerződési Feltételekből volt megállapítható.
- [12] Az elsőfokú bíróság az rHpt. 210. § (2) bekezdése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felek között létrejött kölcsönszerződés egyedi rendelkezései egyértelműen meghatározzák azt, hogy az I.r. alperesnek havi fix konstrukciós szerződés szerint milyen fizetési kötelezettsége áll fenn havonta. Ebből pedig az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az következett, hogy a kamat egyértelműen kiszámítható volt az alperesek számára, hiszen a felperesi jogelőd szolgáltatása nem volt ingyenes, hanem a devizakölcsön pénzhasználati díja a kamat volt. A kamat hiánya tehát nem vezetett a felek közötti szerződés érvénytelenségére.
- [13] Az alperesek hivatkozása alapján vizsgálta az elsőfokú bíróság a felperesi jogelőd árfolyamkockázatról szóló tájékoztatását is, amely az Üzletszabályzat I.25. pontja, kamatváltozás, kamatváltozás II., kamatváltozás III. címszó alatt szerepelt az Üzletszabályzatban. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az Üzletszabályzat I., II és III. definíciója a kamatváltozást miképpen állapította meg.
Az Üzletszabályzat kamatváltozásra vonatkozó kitételeiből az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy ez tisztességtelen szerződési feltételt tartalmazott, mert a kamatváltozás I., kamatváltozás II., kamatváltozás III. fogalmak még egy jogban jártas személy számára is olyan mértékben megtévesztő, hogy önállóan is, és együttesen is értelmezhetetlenek, amelyből egy átlagos gazdasági szereplőnek, mint ez I.r. alperesnek nem kellett tudni értelmeznie, hogy a szerződés milyen mértékű árfolyamváltozással kalkulál.
Állításuk szerint az Üzletszabályzat rendelkezései ugyanis az árfolyamváltozást a kamatváltozás fogalmával összemosták, az Üzletszabályzatban rögzített árfolyamváltozás definiáló bonyolult képletnek az alkalmazása és számolása egy átlagos gazdasági szereplőtől pedig nem várható el, állapította meg az elsőfokú bíróság.

A jogelőd akkor járt volna el helyesen, ha az Üzletszabályzathoz az ott rögzített fogalmakhoz magyarázatot is fűz. Tekintettel arra, mivel a szolgáltatás főkötelezettségre irányult, ezért az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezte. Ezért a bíróság a felperesi keresetet a fenti indokok alapján elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereseti kérelemnek megfelelő marasztalást kérve.

[14] Másodlagosan a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára kérte utasítani.

[15] A felperes fellebbezésében hivatkozott, hogy a peres felek között létrejött egyedi szerződés egyértelmű abban a kérdésben, hogy a kölcsönügylet keretében nem forint, hanem deviza alapú hitelezés történt (CHF).

A kölcsönszerződés világosan rögzítette, hogy a mértékadó devizanem CHF, míg a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzat I.7., I.17., I.22., I.23., I.24 és I.25. pontjai rögzítik fix deviza konstrukció, míg a mértékadó devizanem, az árfolyam, a mértékadó árfolyam és az árfolyamváltozás fogalmát. A V.6. és a V.11. fejezet pedig érthetően és egyértelműen tartalmazza a kölcsönbeadó kötelezettségeit és jogait, a kölcsönbevevő fizetési kötelezettségének tartalmát.

Hivatkozott arra, hogy az egyedi szerződés és az Üzletszabályzat rendelkezései alapján megállapítható volt, hogy a szerződés részletes, világos és egyértelmű tájékoztatást adott mind az árfolyamváltozásról, mind az abból eredő alpereseket terhelő fizetési kötelezettségről, továbbá arról is, hogy az árfolyamváltozás korlátozás nélkül az adósokat terheli.

Az I.r. alperessel, mint a gazdasági élet egyik professzionális szereplőjével szemben pedig fokozott elvárásként fogalmazható meg az, hogy a szerződés tartalmát pontosan ismerje fel és a kockázatok elemzését tegye meg. Állította a felperes, hogy az alpereseknek a felperes által a devizakockázat körében nyújtott tájékoztatás megfelelően világos és érthető volt, az ezen kockázatot a felperesre terhelő feltételek az rPtk. 209. § (1) és (4) bekezdése szerinti tisztességtelensége ebből következően nem állapítható meg.

Téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felperes az árfolyamkockázatot nem tárta fel, illetve a felperes által megjelölt Üzletszabályzati kikötések nem egyértelműek és ezért a gazdálkodó szervezet számára megfelelő tájékoztatást nem nyújtanak.

[16] A kockázatteltárás és a tájékoztatás körében az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súlyban az Üzletszabályzat I.11., I.10. pontját, ezért az elsőfokú ítélet megalapozatlan jogi következtetést vont le, ezért az elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

[17] Az alperesek csatlakozó fellebbezése kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének kamattal kapcsolatos indokolására vonatkozott. Az alperesek állították, hogy az rHpt. 210. § (2) bekezdésének nem felel meg a perbeli egyedi szerződés, mert abban semmilyen módon nem határozható meg a kamat, nem állapítható meg az, hogy a havi törlesztőrészletből mekkora részt tesz ki az I.r. alperes által fizetett CASCO összege. A meghatározott képlet ugyanis nem alkalmas egyértelmű induló kamat meghatározására, így azt állították az alperesek, hogy a felek a kamat mértékében mint lényeges kérdésben sem állapodtak meg egyértelműen.

[18] E körben utalt az Üzletszabályzat 1.15. pontjára az alperesi fellebbezés.

- [19] A felperesi fellebbezés és az alperesek csatlakozó fellebbezése nem megalapozott.
- [20] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az elsőfokú eljárás iratai alapján a következőkkel egészíti ki:
- [21] A perbeli kölcsönszerződés részét képező Üzletszabályzat a fix deviza konstrukcióra vonatkozó külön rendelkezései között a XI.1. pontban szabályozta, hogy a kölcsönszerződés futamideje a felek minden egyéb külön jognyilatkozata nélkül is meghosszabbodik a kamatváltozás I és II. megfizetésére rendelkezésre álló fizetési határidő időpontjáig.
- A XI.3.b. pont szerint a hitelező jogosult a kölcsönbevevőt terhelő felszámított kamatváltozás II-re attól az időponttól kezdve, amikortól az a hitelezőt megilleti az elszámolás időpontjáig terjedő időszakra a kalkulációs kamatlábnak megfelelő mértékű kamatot felszámítani azzal, hogy köteles a hitelezőt terhelő felszámított kamatváltozás II. összegével annak felszámításkor a kölcsönbevevő felé fennálló kamatváltozás követelését csökkenteni.
- [22] Az így kiegészített tényállás alapján is az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott.
- [23] Tekintettel arra, hogy a felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet eljárási-, és anyagi jogi felülbírálatát is kérte, ezért elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezési kérelmére figyelemmel a másodfokú bíróság a felperes másodlagos fellebbezési kérelmét vizsgálta. A Pp. 381. §-a szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalra utasítja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű.
- [24] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem volt iratellenes, ezért a Pp. 381. §-a alapján történő hatályon kívül helyezésnek nem volt helye.
- [25] Ezután a másodfokú bíróság a felperes elsődleges, megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelmét vizsgálta.
- [26] Helyesen jutott arra a meggyőződésre az elsőfokú bíróság, hogy az árfolyamrés alkalmazása nem fogyasztói szerződésben is tisztességtelen szerződési kikötés.
- [27] A Kúria 2/2014. PJE határozatának 3. pontja, valamint a 2014. évi XXXVIII. törvény (továbbiakban DH1) 3. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen – és ezért érvénytelen – az a fogyasztó által kötött kölcsönszerződésbe foglalt kikötés, amely a pénzügyi intézmény számára a kölcsön, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási árfolyam alkalmazását engedi meg. Ennek oka az, hogy a pénzügyi szolgáltató részéről tényleges gazdasági tevékenység pénzváltás a fogyasztó részére nyújtott szolgáltatás alapján nem áll fenn. Ez a megállapítás azonban a nem fogyasztói szerződésekre, mint a perbeli is igaz: azaz az rPtk. 205/A § (1) bekezdése szerinti Általános Szerződési Feltételként a szerződés részévé váló ezen kikötés a

pénzügyi intézménnyel szerződő nem fogyasztó fél számára is egyoldalú és indokolatlan hátrányt jelent, a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megsértésével. A tisztességtelenség jogszabályi feltételei tehát a fogyasztói és nem fogyasztói szerződések esetén is az rPtk. 209. § (1) bekezdése alapján ugyanazok, eltérést a jogkövetkezmények tekintetében jelent az rPtk. 209/A § (1) bekezdése.

- [28] A nem fogyasztói szerződés esetén – mint a perbeli –, a tisztességtelen szerződési feltétel alkalmazása ugyanis megtámadási okot eredményez, a fokozottabb védelmet jelentő semmisség jogintézményét az rPtk. 209/A § (2) bekezdése a fogyasztói szerződések esetére biztosítja (BHT 2015.3300.).
- [29] Az árfolyamrés mint tisztességtelen szerződési feltétel alkalmazása a perbeli nem fogyasztói szerződés esetén is a fentiekből következően megállapítható, amelyre a megtámadási határidő eltelte után alperesek kifogásként hivatkozhattak az rPtk. 236. (3) bekezdése alapján.
- [30] Az elsőfokú bíróság a teljes szerződés érvénytelenségét megállapította, holott az árfolyamrés alkalmazására vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelensége a perbeli szerződés Üzletszabályzatának I.18 és I.19.b. pontjának érvénytelenségét eredményezi az rPtk. 239. § (1) bekezdése alapján.
- [31] Az elsőfokú bíróság nemcsak az árfolyamrés, hanem az árfolyamkockázat tájékoztatás elégtelensége miatt alkalmazta ezt a jogkövetkezményt.
- [32] Ezért a fellebbezés alapján a felperesi jogelőd árfolyamkockázatról szóló tájékoztatását is vizsgálta a másodfokon eljáró bíróság.
- [33] A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. évi 93/13. EKG Tanácsi Irányelv (továbbiakban irányelv) és annak alapján az Európai Unió Bírósága által folytatott ítélkezési gyakorlat alapján az Általános Szerződési Feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha az nem világos vagy nem érthető (irányelv 4. cikk 2. bekezdés). A szerződési kikötés átláthatóságát pedig az azt alkalmazó, a fogyasztóval szerződő gazdálkodó szervezetnek kell biztosítani, márpedig a szerződési feltétel értelmezéséhez szükséges – megfelelő tájékoztatás révén –, hogy a fogyasztók tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak (lásd C-26/13., C-51/17 és a 2/2014. PJE határozat).
- [34] A szerződési feltétel átláthatóságának követelményét kiterjesztően kell értelmezni. Nem elég az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltétel, kikötés alaki-, nyelvtani értelmezése, hanem a releváns tények összeségét kell értékelni. A konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie valamennyi szerződési kikötésnek a fogyasztó számára. Az szükséges, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudni egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségekre gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is (lásd C-186/16. EUB döntés.)
- [35] Nem minősül megfelelő tájékoztatásnak az, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy az különböző okiratokban,

Üzletszabályzatban, Hirdetményben szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján lehetséges.

- [36] Rámutat a másodfokú bíróság arra, hogy az elsőfokú bíróság nem külön az Üzletszabályzatot, hanem az egyedi szerződést és az Üzletszabályzatot összevetve állapította meg azt, hogy az árfolyamkockázati tájékoztató nem felel meg az Európai Unió Bírósági, továbbá a Kúria által kialakított ítélkezési gyakorlatban rögzített feltételeknek.
- [37] Kiemeli a másodfokú bíróság azt is, hogy önmagában az, hogyha maga a fogyasztó nem jár el kellő körültekintéssel a szerződési konstrukció kiválasztásakor, az nem zárja ki, hogy a fogyasztó arra hivatkozzék, hogy a pénzügyi intézmény nem, vagy nem megfelelően tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének.
- [38] Annak megítélésénél, hogy a fogyasztó kellő körültekintéssel járt-e el, figyelemmel kell lenni arra, hogy a szerződés az átlagos fogyasztó számára esetleg félreérthető, homályos, bonyolult megfogalmazással rendelkezik-e. Egyetért a másodfokú bíróság azzal az elsőfokú bírósági állásponttal, hogy a perbeli kölcsönszerződés egyedi és Üzletszabályzati rendelkezései alapján együttesen értelmezve sem volt elvárható az átlagosan figyelmes, tájékozott és észszerűen gondolkodó fogyasztót feltételezve sem annak felismerése, hogy az árfolyamváltozás bekövetkezésének lehetősége valós, akár a futamideje alatt is bekövetkezhethet, és a tartozásnak a fizetési kötelezettségeire milyen jelentős hatása lehet, illetőleg az különösen, hogy a növekedésnek nincsen felső határa.
- [39] Egyetért a másodfokú bíróság azzal az elsőfokú bírósági állásponttal is, hogy a felperes a perben nem tudta igazolni az árfolyamkockázat lényegére és annak gazdasági következményeire vonatkozó megfelelő többlettájékoztatás teljesítését az I.r. alperes felé, és miután az árfolyamkockázat valós tartalmáról a felperes az alperesek számára világos és érthető tájékoztatást nem adott, ezért a szerződés árfolyamkockázatának teljes mértékben az elperesre terhelő kikötése az rPtk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelen. Az rPtk. 239. § (2) bekezdése alapján ez a teljes szerződés egészének érvénytelenségét vonja maga után.
- [40] A fenti indokok alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás elégtelensége miatt helyesen állapította meg azt, hogy a teljes deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelen. A felperes jelen perben másodlagos, az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonását is magában foglaló kereseti kérelmet nem terjesztett elő.
- [41] Az alperes csatlakozó fellebbezése alapján a másodfokú bíróság a kamattal kapcsolatos elsőfokú bírósági indokolás tekintetében az alábbiakra mutat rá:
- [42] Azzal az elsőfokú bírósági állásponttal egyetért a másodfokú bíróság, hogy az alpereseknek a peres felek (jogelőd) között létrejött szerződés alapján egyértelműen tudniuk kellett, hogy a felperesi finanszírozásnak díja, azaz kamata van, hiszen a felperesi jogelőd szolgáltatása nem ingyenes szolgáltatás volt.
- [43] Az rHpt. 210. § (2) bekezdése alapján a pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, díjat, egyéb költséget vagy

feltételt ideértve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségek érvényesítésének módját és következményeit is.

A szerződés érvénytelenségének megállapítására figyelemmel jelen perben a kamat számítási módjának, összegének nincs relevanciája, ezért azt helyesen nem vizsgálta az elsőfokú bíróság.

- [44] A perben kifejtett, kereseti kérelem elutasításához is vezető azon elsőfokú bírósági álláspont miatt – hogy az árfolyamkockázati felperesi jogelődí tájékoztatás nem volt megfelelő – nincs jelen perben relevanciája annak sem, hogy konkrét perbeli esetben az Üzletszabályzat I.15. pontjához képest CASCO díjat tartalmazott-e a havi törlesztőrészlet, ezért ebben a perben szükségtelen volt ennek a vizsgálata is.
- [45] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság érdemi döntése helyes volt, azt a másodfokú bíróság a tényállás kismértékű kiegészítésével és az indokolás részbeni módosításával a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

- [46] A fellebbezések mindegyike eredménytelen volt, a felperes fellebbezése azonban az elsőfokú ítélet teljes megváltoztatására, míg a csatlakozó fellebbezés kizárólag az ítélet indokolása ellen irányult. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú eljárás alpereseknek járó perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a/pontja, valamint 5. §-e alapján állapította meg a másodfokú bíróság.
- [47] A fellebbezést a másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Kaposvár, 2022. március 24.

dr. Horváth M. Csaba s. k
a tanács elnöke

dr. Varga Rita s. k
előadó bíró

dr. Szabados Tamás s.k
bíró